

Uus Kord

#189

12 / 2022 (133)

Minu kogemused Natsionaalsotsialistlik pöran- daalune Saksamaal 1970. aastatel

Gerhard Lauck

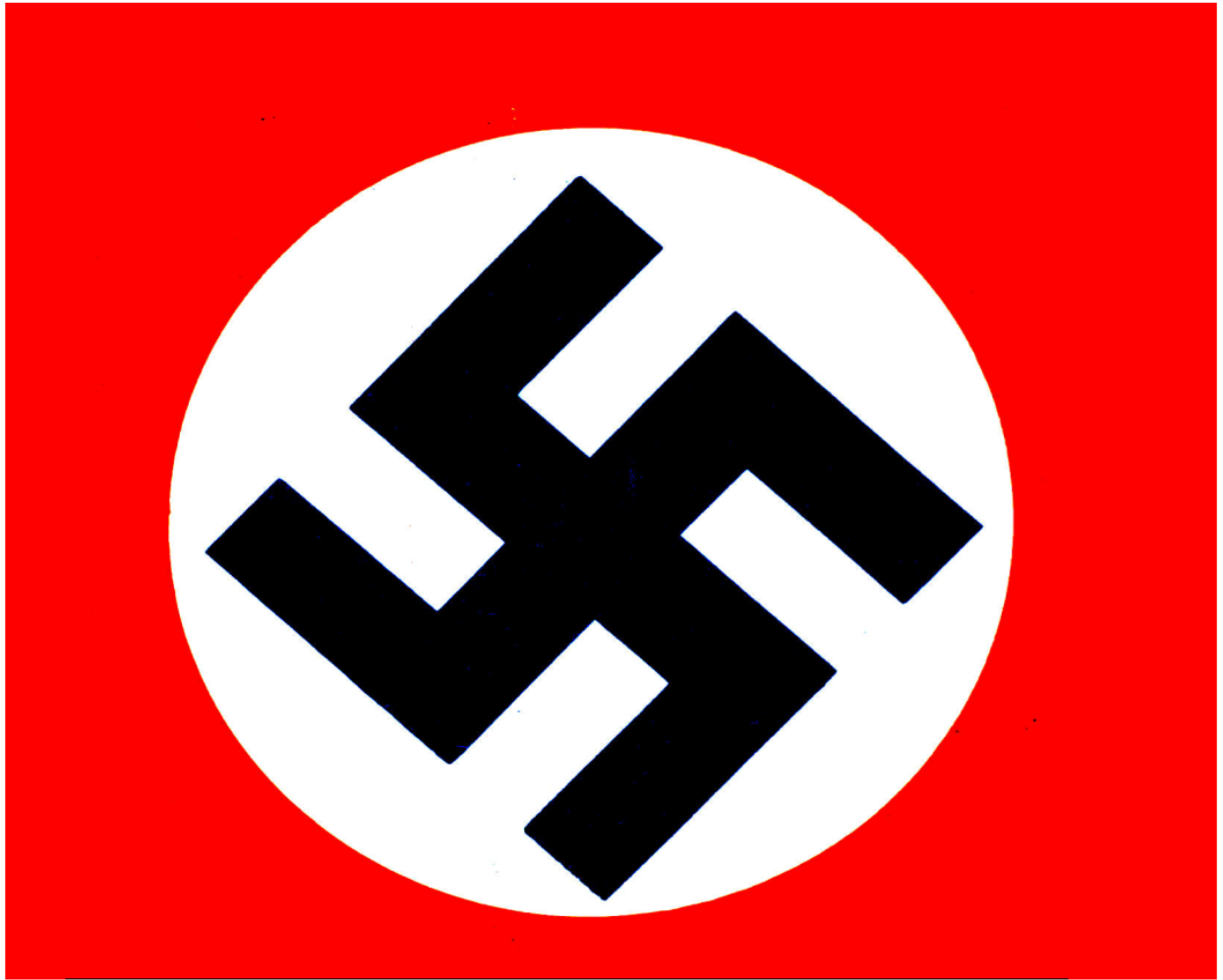
Jätkatakse eelmisest numbrist

Istun koos ühe seltsimehega tema kodus. Heliseb uksekell. Postiljon toob paki. Mu töökaaslased olid selle paar nädalat varem maapealse posti teel saatnud. Selles on mitu meie uut suurt "DIN-A2" - umbes 17 x 22-tollist - haakristiga plakatit.

Hiljem riputan ühe neist suurtest plakatitest aknast välja, kui rong läbib Magdeburgi rongijaama kommunistlikus tsoonis.

Kogemusest teadsin, et rong peatus vahetult enne jaama jõudmist. Selle peatuse ajal panin plakati kiiresti vannitoa akna ette. Seejärel kiirustasin järgmisesse vagunisse. Pistsin pea aknast välja. Ja nägin plakatit tuules lehvimas, kui läbisime jaama, mis oli täis inimesi.

Sellist plakatit kasutatakse hiljem laiaulatusliku propagandaaktsiooni puhul. Need paigutatakse Autobahni ülesõidukohtadele. Üks lõik Ruhri kiirteest suletakse mitmeks tunniks, kuni ametivõimud need eemaldavad.

***NS-Verbot
aufheben !***

**NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info**

Istun koos ühe seltsimehega tema kodus. Telefon heliseb. Tema sugulane ütleb, et on uudis ühe ameerika natsionaalsotsialisti kohta Hamburgis, kes on küüditatud. Olin paar päeva varem Hamburgis käinud. Kas sellega on seos?

Otsustan naasta Hamburgi ja seda teada saada. Teel olles ostan ajalehe ja näen artiklit minu fotoga. Pealkirjas väidetakse, et ma olen "jäljetult kadunud".

Hamburgis küsin ühele seltsimehele. Ta ütleb, et tegin *Hamburger Morgenpostis* pealkirju.

Olin pidanud kõne eraviisilisel koosolekul. Pärast seda, kui korraldaja oli koosoleku ametlikult lõpetanud, olin nõus, et mind koos mõne seltsimehega pildistatakse. Haakristiga lipu ees. See foto ilmus päevalehes.

Ma konsulteerin advokaadiga. Ta oli olnud üks kaitseadvokaatidest kurikuulsal Nürnbergi tribunalil.

Ma kavatsen nagunii peagi Saksamaalt lahkuda. Aga ma tahan seda võimalust ära kasutada. Seepärast anname teada, et kavatsen pidada kõne teemal, *miks ma ei tunnista oma väljasaatmiskorraldust*. See teade sisaldab ka kohta ja aega.

Loomulikult teame, et ma ei saa seda kõnet pidada. Seepärast teen ma kasetsalvestuse. Seda salvestust mängitakse koosolekul.

Kui ma kohale jõuan, näen, et mul oli rohkem "mehi" kui politseil. Nad ei oodanud, et ma tegelikult kohale ilmun. Minu suurim ihukaitsja on suurem kui nende suurim kolleeg. Mu poiss irvitab nagu ütleks: "Kas ma võin ta nüüd ära tappa, boss?" Selle asemel, et mind vahistada, PALUB politsei mind nendega kaasa. Ma olen nõus.

Politseijaoskonnas näitan neile oma lennupiletit. Icelandic Airlines. Luksemburgist Chicagosse. Väljumine järgmisel hommikul. Selgitan, et olen juba kõik reisimisvõimalused läbi vaadanud. Ainus võimalus, kuidas ma seda lendu saan, on lahkuda Hamburgist rongiga 45 minuti pärast. Politsei saadab mind Hamburgi rongijaama. Politseinik astub koos minuga rongile. Kuid ta väljub rongist, kui see jõuab viimasesse Hamburgi jaama. Sealt edasi olen ma üksi.

Kuu aega hiljem, tagasi USAs, lugesin Ida-Berliini kommunistliku partei Lääne-Berliini haru (!) bülletäänist artiklit selle kohta. Selles väidetakse ekslikult, et ma olen ikka veel Saksamaal.

Pesu pesemine on keeruline, sest ma jään harva piisavalt kauaks ühte kohta. Minu lahendus on altkäemaksu andmine seltsimeeste naistele kas Moseli veini või Flensburgi rummi abil.

Üks kord püüan ma liiga palju transportida. Ja murran oma kohvri hinged.

Pärast seda, kui olen veetnud ühe öö ühe väga atraktiivse naissoost seltsimehe kodus, ootan väga teist ööd.

Kahjuks arvab meie turvaametnik, et minu jaoks on liiga ohtlik veeta rohkem kui üks öö samas kohas.

Loomulikult olen ma väga pettunud!

Teinekord majutatakse mind koos ühe vanema, kuid endiselt atraktiivse naissoost seltsimehega. Ta naeratab ja kinnitab mulle, et ta ei ahista mind.

Kahjuks ei suuda ma vastata, et ma ei viitsi.

Järgmisel päeval külastame SS-lesknaist. Ta annab mulle ilusa täisvärvilise foto Adolf Hitlerist. See oli välja lõigatud sõjajärgsest (!) Saksa ajalehes.

Kui ma möödun Ida-Berliinis asuvast Nõukogude Liidu saatkonnast, näen kohe, et see on liiga hästi valvatud. Aga mul õnnestub siiski paar kvartalit eemal kleebiseid panna.

Tagasisõidul panin liikuva rongi küljele haakristi kleebise. Vaid 25 sentimeetri kaugusel kommunistliku tsooni politseiniku peast! (Ta vaatab vastassuunas.) Teen foto, kus kleebis on esiplaanil ja tema vormimüts taustal.

Kahjuks ei tule ükski foto, mida ma kommunistlikus tsoonis teen, välja. (Ma kasutasin väga odavat kaamerat.)

Teised fotod läänepoolses tsoonis on korras. Ühel on meie haakristiga kleebis kommunistliku tsooni (DDR) konsulaadi sissepääsu juures.

Veel üks haakristi kleebis kaunistab politseijaoskonna sissepääsu.

Kommunistlike plakatite kohale on sageli kleebitud haakristi kleebised.

Pärast haakristi kleebise paigaldamist Hamburgi peamise raudteejaama sissepääsu juurde kõnnin üle tänava. Istun bussipeatuse pingile. Ja vaatan. Varsti peatub üks mees. Vaatab haakristi kleebist. Võtab välja märkmiku. Ja kirjutab üles kontaktaadressi. Mõni nädal hiljem saabub Lincolnisse päring. Autor kirjutab, et ta nägi selles kohas ühte meie haakristikaleebist!

Ma osalen ühe natsionalistliku erakonna provintsiüksuse jõulupeol.

Üks külaline küsib minult: "Kas te olete Gerhard Lauck?"

Ma vastan: "Ma kuulsin, et ta on välja saadetud."

Minu kõrval istuvad seltsimehed irvitavad.

Üks neist läheb õue suitsetama. Kui ta tagasi tuleb, on tal naljakas lugu.

Saali uksele oli saabunud veel üks seltsimees. Ja ütles, et politsei oli teda külastanud. Nad otsisid Gerhardit.

See äsja saabunud seltsimees küsis teiselt: "Kas sa tead, kus Gerhard on?"

Vastus: "Jah, ta on sees. Joomas kohvi."

Muide, selle seltsimehe noor poeg kannab nime "Adolf".

On keset ööd. Ma olen sügavas unes. Järsku äratab mind vali koputus uksele. Ja hüüatus: "Polizei!" ("Politsei!").

Kuulen vaikselt vestlust.

Politsei on minu kõrval asuvas toas.

Arvatavasti tahab politsei mind. Nad läksid lihtsalt valesse tuppa.

Arvan, et mul on paar minutit aega, et end riidesse panna ja aknast välja ronida. Ilma pagasita.

Õnneks kestab nõrk vestlus kauem. Ma saan aru, et politsei läks õigesse tuppa. Nad tahtsid kedagi teist. Seekord.

Rongijaamas kuulen, kuidas keegi hüüab mu nime. Ja kahtlustan, et see on politsei. Nii et ma kõnnin edasi. Mees jookseb mulle vastu. Ta naeratab. Seltsimees!

Me järgime teist autot. Mis ületab kiirust. Ja seega on oht, et politsei tähelepanu tõmbab.

Minu juhi kommentaarid: "Mõnikord arvan, et ma peaksin kõik ebapädevuse eest maha laskma. Ja siis lasta ennast maha lasta, sest ma olen kõik meie seltsimehed maha lasknud."

Ma osalen rahvusliku erakonna koosolekul. Ja märkan väga ilusat noort naist.

Minu kõrval seisev seltsimees soovib mul end tutvustada. Aga ma pean järgmisel päeval lahkuma. Nii et ma soovitan tal seda teha. Aastaid hiljem kohtan teda juhuslikult. Ja saan teada, et ta abiellus temaga!

See on minu esimese riigipalgalise puhkuse esimene päev. Üks luksushotelli töötaja küsib minult, kas ma suitsetan. Ütlen, et ei. Ta irvitab ja ütleb: "Isegi mitte hašišši?" Raputan pead.

Teine töötaja saadab mind minu eraruumi. Ta näib üllatunud ja küsib: "Miks sina siin oled?"

Kui ma vihjasin, hüüab ta. "Oh, 20 000 haakristi kleebist! Ma lugesin sellest ajalehes."

Varsti on kogu personal minu kuulsuse staatusest teadlik.

Minu poole pöörduakse kui "Herr Lauck".

Hotelli teiste tiibade töötajad külastavad mind minu privaatse toa juures.

Hiljem on minu tuba kaunistatud väikese haakristiga bänneriga, mille on saatnud üks seltsimees Argentiinast.

Oma viibimise ajal kirjutan lühikese saksakeelse brošüüri NSDAP/AO kohta.

Mõne kuu pärast viiakse mind üle teise luksushotelli. Siinne personal on vähem

sümpaatne. Nad konfiskeerivad isegi minu Argentiina haakristiga plakati. (Ma saan selle tagasi, kui ma lahkun.)

See hotell pakub ühist tundi. Kõik külalised on kutsutud suurde televiisoriga tuppa.

Kui posti jagatakse, küsib teine külaline töötajatelt, miks ma kogu posti sain. Personal vastab, et ma ei saanud KÕIKI posti. Ma sain ainult MINU posti. (Ma sain rohkem posti kui kõik teised kokku.)

Ühel päeval vaatab üks kaardimängija teises lauas minu poole ja küsib: "Mord?" ("Mõrv?").

Ma naeratan ja raputan pead.

Pärast 4,5 kuud lõpeb minu puhkus.

Kuid kõigepealt toimub poliitiline kohtuprotsess.

Ühel hetkel jään ma üksi kohtumaja teise korruse ruumi. Mul on kiusatus ronida avatud aknast välja, kuid ma ei tee seda.

Kohtuprotsessi ajal kirjeldab minu advokaat mind kui "tsiviliseeritud Kesk-Euroopa inimest, kuigi olen sündinud Ameerikas".

Kui kohtunik sumab Hitleri Noorte hümni, siis ma arvan, et karistus on leebe.

Mõni päev hiljem jalutan hotelli hoovis. Tuttav hääl kutsub mu nime. See on seltsimees! Ta teeb ehitustöid. Täna teda põgenemisvõimaluse eest. Aga seletab, et lähen varsti niikuinii ära.

Kui ma Nebraskasse tagasi pöördun, tekib mul esimest korda heinapalavik.

Ravi: viski!

Kui ma külastan maa-aluseid kambreid, küsitakse minult mõnikord, kas ma tunnen kedagi konkreetset inimest. Ma mängin rumalat.

Kui kõnealused inimesed juba teineteist tunnevad ja usaldavad, siis saavad nad ise otsustada, kas nad tahavad koostööd teha või mitte.

Nii või teisiti, ma ei riku meie rakusüsteemi turvameetmeid.

Mõnikord "hoiatatakse" mind teise inimese eest.

Mõnikord hoiatavad mind KÕIK inimesed teise eest!

Ma arvan, et see on lihtsalt isiksuse konflikt.

Mõnikord teen nalja: *kui kõik kokku tuleksid, siis nad ilmselt tapaksid üksteist!*

Lõbu haakristi all

Natsionaalsotsialistlikul aktivismil on ka kergemaid hetki! Siin on väljavõte Gerhard Laucki brošüürist "Fun Under the Swastika".

Üks sõber ütles mulle, et ta oli üsna ärritunud, kui FBI hakkas perekonda, sõpru, naabreid ja tööandjaid tema poliitika kohta küsitlema.

Niisiis pani ta oma täieliku Stormtrooper'i vormiriietuse selga, astus agendi kontoris, pani jalad selle mehe lauale ja ütles: "Ma kuulsin, et te küsite minu kohta, (kustutatud). Mida te tahate teada?"

* * * * *

Seltsimehed olid juba ammu õppinud, et ei ole mõistlik parkida oma sõidukeid ööseks erakonna peakorteri ette. Kuid mitte kõik kõrvalised isikud ei teadnud seda. Ja ilmselt alahindas opositsioon meie intelligentsust.

Ühel ööl kõlas läbi peakorteri liiga tavaline hüüd: "Tuli!"

Tegelikult oli tulekahju väljaspool hoonet. Kolmekümnemeetrised leegid kerkisid otse meie peakorteri ees pargitud kaubikust.

Kuid see ei olnud meie sõiduk! Punased olid arvanud, et see kuulub meile, ja põletasid selle maha.

Me nautisime visuaalset vaatamängu, kuid samal ajal oli meil kahju tegelikust omanikust. Loomulikult ei kadunud meilt ka olukorra huumor. Keegi naljatas: "Kas keegi soovib soomukit?"

* * * * *

Minu sõber Gunnar jalutas mööda Kieli sadamat. Üks kommunist lähenes talle ja püüdis talle kommunistlikku ajalehte müüa.

Talle ei meeldinud, kui teda jalutuskäigu ajal katkestati - kõige vähem punase poolt. Nii et ta lihtsalt viskas komsomoli - ajalehed ja kõik - sadamasse!

Vaatajad aplodeerisid... ja ta jätkas oma jalutuskäiku.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUSBAUORGANISATION
April 1943

Der Kampf geht weiter!

Seit fast sieben Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da, ja sogar in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Widerstand von Massenmord, Verbrechen, Völkermord und Verbrechen haben nicht unterbrochen, den Kampf der großen Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind bereit, alle Mittel und Kräfte einzusetzen, um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist, wie immer geworden, aber die Größe des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die neuesten Opfer sind oben abgebildet, die Villen sind - gegen alle weißen Völker (V) zu kämpfen. Sie sind mit Entschlossenheit, Überwindung und Kampfbereitschaft.

Ob "jagd" oder "Ullgar", ob im Waldkampf oder im Straßenkampf, ob im Freizeitsportbereich, bei jeder Gelegenheit auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist ein Kämpfer!

Hail Hitler!
Gerhard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1007 03.07.2022 (133)

Miks ma olen "nats"

Küesoleva artikli autor värvati NSDAP/AO-see 2014. aasta alguses ja temast sai kohe äärmiselt väärtuslik kolleeg. See natsionaalsotsialistlik seltsimees mängis võtmerolli meie videoprojekti 2014. aasta kevadel, mis omakorda võimaldas NS-NEWS-BULLETTINI taimeemist järgmist kevadet.

Keeegi ei ole rohkem allatunud kui mina, et olen hilisema elu jooksul pöördunud ideoloogiasse, mida on nii halvustatud, et seda peetakse rahva seas kõige kurjema võimaliku mõttekuriteona ja kõige kurjema inimese, kes katagi mis peal kindlalt on, rahvusotsialismi ja Adolf Hitleri mõttekäigaks.

Ma olen kogu oma elu olnud tõe pühendatud kummardaja, kuu iganes ja milles vormis see ka ei oleks. See on mind elus viinud mõnele huvitavale teele. Mõnikord on need teed halvustatud perekonnad, kes ei olnud oma tegemistes nii ausad, ja kindlasti on see muutnud üha raskemaks töötamine maailmas, mis on üha enam korrupteerunud ja hingetühi. Lõpuks olen jõudnud elus sellises punkti, kus olen sellises vanuses ja füüsilises seisundis, et soo on võimatu, kuid särav sõde, kogu

the NEW ORDER
Number 170 (137) - August 2012

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and deforestation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinship fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and neo-racism.

Whether "jagd" or "Ullgar", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!**

Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes

Sajad raamatud paljudes keeltes

Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info